

Недостатак дијалога – највећи проблем

Српска култура се одавно дефинише као београдска култура, истакла Милена Драгићевић Шешић на трибини о мултикултурализму

У Заводу за проучавање културног развика јуче је одржана трибина „Мултикултурализам данас: илузија или неопходност“, на којој је професорка Милена Драгићевић Шешић истакла да се под овим појмом подразумева покушај заснивања јавне политике која ће бити одговорна према свим мањинама у оквиру једног друштва.

– У Југославији, на пример, ромска и влашка етничка група нису имале права као русинска култура. Живимо у доба популизма који се заклања за један народ и нацију, а истовремено некога искључује. Музеј савремене

ре огледа се у њеним различитостима. Часопис „Зенит“ комбиновао је и свој лист штампао и на ћирилици и на латиници. И ја водим рачуна да моје књиге наизменично буду штампане латиничним и ћириличним писмом – рекла је професорка, додајући да је њен учитељ у Аранђеловцу кажњавао ђаке који су употребљавали туризме.

У оквиру трибине она је приметила и да смо искључиви када је реч о комисији која оцењује савремено стваралаштво.

– Или не примећујемо да постоји Медиала или се бавимо искључиво Медиалом. Највећи проблем наше културе јесте недостатак дијалога. Гра-

У току дебате министар је рекао и да не прихвата да књига „Филозофија паланке“ буде проглашавана за „јеванђеље и канон савремене мисли“. Приметио је и да портал Пешчаник, као некада подлистак „Бетон“ у листу „Данас“, својим текстовима дезавуишу српски културни идентитет.

Александра Ђурић Боснић, из Завода за културу Војводине, нагласила је да је мултикултуралност чињенично стање на које не можемо да утичемо (више култура на једном простору), док мултикултурализам подразумева дружину стратегију која штити права мањина, чува традицију и успоставља комуникацију.

Владан Вукосављевић

Милена Драгићевић Шешић

Милош Константиновић

не уметности нема дела Марина Јонаша из словачке мањине... А само када будемо препознали и ценити другог у нашој култури, схватићемо и богатство култура. Култура ислама је релативно органски део Балкана... Препоручујем књигу „Страх од малих бројева – географије гнева“ Апалдураја, која говори о насиљу мотивисаном културним разликама, где се наводи зашто се један велики народ као што су Хиндуси плаши својих мањина – рекла је Милена Драгићевић Шешић.

Према њеним речима, политика укључивања и разумевања другог не односи се само на етничке групе.

– Ми не препознајемо допринос различитих групација српској култури, као што је допринос жена. Полексија Тодоровић, супруга сликара Пера Тодоровића, заједно је с њим радила слике и иконостасе. Он има своју улицу, она нема... Богатство једне кул-

дови у унутрашњости су препуштени сами себи, а српска култура се одавно дефинише као београдска култура. У селима ни попови више не живе, него се и они из града возе до посла – рекла је Милена Драгићевић Шешић.

Министар културе Владан Вукосављевић истакao је да савети националних мањина имају важну улогу у нашем друштву, додајући да Србија треба да чува своје културно језгро, али и да буде отворена за сваку врсту утицаја мањинских култура.

– Друге културе треба да прихвати-мо као елемент међусобног надахнућа и прожимања – сматра Вукосављевић. Стратегија развоја културе, како је додао, предвиђа децентрализацију, те је на два конкурса министарства у оквиру пројекта „Градови у фокусу“ издвојено три стотине милиона динара за обнову инфраструктуре градова у унутрашњости.

– У пракси се показало нешто друго. Барем када је реч о Војводини, која је мултиетнички регион, резултат је затварање у неку врсту гетокултурализма. Националне заједнице се превише ослањају на комуникацију у сопственом оквиру и не постоји расположење за дијалог са другима. Решење је да се изборише граница „ми“ и „они“, у којој се „ми“ проглашавамо за вредносно бољи од других.

Милош Константиновић, председник Удружења књижевних преводилаца Србије, рекао је да је мултикултуралност као гравитација, то јест нешто од чега се не може „побећи“. Како је рекао, свако ко би у доба Милоша Обреновића, стално насељеног ромског породицу у Србији назвао Циганима, добио би 49 удараца бичем...

Мултикултуралност је „ваздух културе“, закључио је Константиновић.

М. Сретеновић